

ת"פ (ראשון לציון) 15364-08-23 - מדינת ישראל נ' א.י. - נמחק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15364-08-23 מדינת ישראל נ' י' ואח'

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים
1. א.י. - נמחק
2. י.י.

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום

נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר בין הצדדים, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **פציעה כשעברין מזוין** - לפי סעיף 334 + סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לפי החלק הכללי לעובדות כתב האישום, במועד הרלבנטי לכתב האישום התגוררה משפחתו של הנאשם בשכנות לביתו של מר ד' (להלן: "המתלונן") בבית דגן (להלן: "המקום").

עובר למועד הרלבנטי לכתב האישום, היה הנאשם מסוכסך עם המתלונן בשל תלונותיו על רעש שנגרם מאופנועים השייכים למשפחת הנאשם.

ביום 11.01.2022 בשעה 18:10 או בסמוך לכך, יצא הנאשם עם אחיו לחצר הבית (להלן: "החצר"), תוך שטיפלו באופנועים השייכים לבני המשפחה, ויצרו רעש חזק בסמיכות למקום בשל התנעתם של האופנועים כאמור.

אותה עת, יצאו אל מחוץ לביתם המתלונן ושכנים נוספים, שזהותם ידועה למאשימה, והתקרבו אל החצר כדי לבקש מהנאשם ואחיו להפסיק להרעיש. באותן הנסיבות, התפתח ויכוח בין הנאשם ואחיו לבין המתלונן והשכנים הנוספים, אז התקרבו הנאשם אל המתלונן, בעודו מחזיק במוט ברזל.

מיד ובסמוך, הדף המתלונן את הנאשם, ובתגובה הכה הנאשם במצחו של המתלונן באמצעות מוט הברזל פעמיים וגרם לחבלות בדמות לסרציה שטחית במצח. כמו כן, הכה הנאשם בראשו של המתלונן באמצעות מוט הברזל, ובכך גרם לו לחתך באפרכסת אוזן שמאל בגודל של 5 ס"מ.

ההסדר הדיוני בין הצדדים ותסקירי שירות המבחן

בדיון שהתקיים ביום 24.1.2024 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני, שבהתאם לו חזרה המאשימה מכתב אישום לגבי נאשם 1, אחיו של הנאשם. הוגש כתב אישום מתוקן כמפורט לעיל בו הודה והורשע הנאשם ונשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות מבחן. הצדדים הודיעו כי לא הגיעו להסכמה באשר לעונש וכי הם ישובו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר.

במהלך הדיונים בתיק, התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן, שתמציתם תפורט להלן.

תסקיר מיום 15.12.2024 - צוין כי הנאשם כבן 23, רווק, מתגורר בבית אמו בבת ים. הנאשם בעל השכלה של 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות חלקית. הנאשם גילה קשיים חברתיים ולימודיים, לרבות בעיות קשב וריכוז וקשיים רגשיים וקיבל טיפול.

הנאשם הוא בן זקונים מבין 4 אחים. בהיותו בן 13 הוריו של הנאשם התגרשו והוא התמודד עם משבר רגשי, אז בחר ללמוד בפנימייה למשך כשנה וחצי, תקופה המתוארת באופן חיובי על ידו.

בגיל המתאים גויס הנאשם לצבא למג"ב בתפקיד לוחם. לאחר פינוע בירושלים לו היה עד, סבל הנאשם ממצוקה נפשית, ולאחר זמן קצר, סיים שירותו במג"ב, הועבר ליחידה אחרת וסיים שירות צבאי מלא. לאחר ששחרורו מהצבא ועד היום עובד הנאשם בחנות לצידוד בעלי חיים שבבעלות אביו.

עוד מסר הנאשם כי בפרוץ המלחמה, גויס למילואים במג"ב, ולאחר מספר ימים, פוטר עקב ההליך הפלילי המתנהל נגדו. הוגשה המלצה חיובית ביותר ממפקדו נוכח תרומה משמעותית. עוד מסר כי לאחרונה הגיש בקשה להתמין למשטרת ישראל ונמסר לו כי בשל תיקו הפלילי, פנייתו אינה רלוונטית.

הנאשם לקח אחריות על התנהגותו האלימה, תיאר כי שכניו נכנסו לחצר המשפחה להתלונן על רעש שחזר ונשנה בשל הנעת אופנועים מצדו ומצד בני משפחה נוספים. לדבריו, המתלונן נכנס לחצר כשבידו מוט ברזל ולכן חש איום ממשי. הנאשם הכיר בכך שתגובתו הייתה חסרת פרופורציה לתחושת האיום שחש, והסבירה בכך שהתקשה לווסת את רגשותיו השליליים שהועצמו, אולם הנאשם גילה מודעות נמוכה למניעים לעוצמת תגובתו וחומרתה. הנאשם הביע בושה וחרטה על מעשיו וכן אמפתיה כלפי המתלונן.

בין גורמי הסיכון לעבריינות חוזרת, מנה שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, התנהגותו האלימה והבלתי מווסתת בעת ביצוע העבירה, כשבשלב זה, הוא מגלה מודעות נמוכה למניעיו, חומרת העבירה, כאשר התנהגותו האלימה הלכה והסלימה, ונעשה בה שימוש בחפץ, התעלם מתלונות השכנים אודות

רעש שהוא מקים והיה מרוכז בצרכיו. עוד נלקחו בחשבון קשייו הרגשיים של הנאשם מגיל צעיר, התקפי זעם בנערותו ומצוקה נפשית סביב חשיפה לפיגוע במסגרת מג"ב שפגעה בתפקודו, כאשר הנאשם לא פנה לקבלת טיפול.

בין גורמי הסיכוי לשיקום מנה שירות המבחן העדר עבר פלילי, כשההליך הפלילי מבסס הרתעה, יציבות יחסית במסגרות לאורך השנים, לקיחת האחריות על העבירה, גילוי חרטה ואמפתיה כלפי המתלונן ונכונות להשתלב בטיפול.

הערכת שירות המבחן היא כי רמת הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספות בעתיד היא נמוכה וכי מידת החומרה של תוצאות האלימות אם תתבצע, צפויה להיות גם היא נמוכה. לאור התרשמות שירות המבחן מגורמי סיכון, הוצע לנאשם להשתלב בטיפול והוא הביע הסכמתו.

לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בארבעה חודשים במהלכם ישולב הנאשם בתוכנית שיקום ותבחן יכולתו לשתף פעולה ולהיתרם מכך.

תסקיר משלים מיום 2.4.2025 - דווח כי ביום 6.1.2025 השתלב הנאשם באופן חיובי בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק. הנאשם הצליח להיפתח ולשתף במרחב הקבוצתי כשהוא מעלה תכנים רלוונטיים ומקדמים, לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי, הצליח להתבונן בדפוסיו הבעייתיים, שיתף בתחושותיו ובקשייו, נראה התחיל לפתח מודעות באשר לגורמי הסיכון ולהבין את משמעות ההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן, ישנה חשיבות להמשך השתתפות הנאשם בקבוצה, אשר מקדמת את מצבו, כאשר נדרשת העמקה נוספת בדפוסיו האלימים ובהשפעתם על בחירותיו.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלונן, שיתף כי הוא מתמודד עם השלכות פיזיות ונפשיות כתוצאה מאירוע העבירה, אשר בגינן מטופל בהיבטים שונים. בדבריו ניכר כי האירוע השפיע רבות על הלך חייו ומצב רוחו, מסר כי אינו גר יותר בשכנות לנאשם ושלל הישנות אירועים חוזרים או איומים מצד הנאשם.

במצב המתואר, התרשם שירות המבחן מהפחתה בסיכון במצבו של הנאשם, בכפוף להמשך השתתפותו בטיפול. נוכח ההתרשמות כמתואר, בשל העובדה כי הנאשם עורך מאמצים רבים לניהול אורח חיים תקין, ונוכח העובדה כי בחר למנף את ההליך המשפטי הנוכחי לצורך השתלבות בטיפול ומשתף פעולה באופן מלא בקשר עם שירות המבחן, העריך שירות המבחן כי קיימת חשיבות לאמץ את הפן הטיפולי-שיקומי ולאפשר המשך הליך שיקומי במסגרת הטלת צו מבחן למשך שנה.

באשר להטלת ענישה קונקרטית, בשים לב לחומרת העבירה, לאור ההתרשמות כי הנאשם נעדר דפוסים עבריינים מושרשים, שהפיק את הלקח הנדרש ממעורבותו בעבירה הנוכחית, על מנת להימנע מפגיעה במישור התעסוקתי היציב בחייו ועל מנת לאפשר לו להמשיך להשקיע משאביו בהליך השיקום אשר עובר, ובכלל זה השתתפותו בטיפול במסגרת שירות המבחן, הומלץ על הטלת עונש של צו של"צ בהיקף נרחב, שיהווה עבור הנאשם עונש חינוכי למען האוכלוסייה נזקקת, באמצעות תרומה לחברה, חיזוק חלקיו המתפקדים והנורמטיביים, תוך המשך השקעת משאבים בהליך השיקומי בו הוא נתון.

לפיכך, בסיום התסקיר המשלים הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 250

שעות, פיצוי כספי למתלונן, לצד הטלת עונש מותנה שיהווה גבול ברור להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

הראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן,

הפנה לתמונות של החבלה, לדו"ח רפואי, להצהרת נפגע העבירה ולתצהיר נפגע העבירה, וטען כי ניתן להתרשם כי רק במזל האירוע לא הסתיים בתוצאות קשות יותר. לטענת ב"כ המאשימה, יש לייחס חומרה לכך שהנאשם ביצע את העבירה מחוץ לביתו, במקום ציבורי ובנוכחות אנשים נוספים, ועתר לקביעת מתחם ענישה המתחיל ב-15 חודשי מאסר ועד 30 חודשים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר וכי החל להשתלב בקבוצה טיפולית. המלצת שירות המבחן לעונש לא הייתה מקובלת על ב"כ המאשימה, שטען כי אינה מתיישבת עם תוצאותיו מעשיו של הנאשם ובמצב בו הנאשם נמצא רק בראשיתו של הטיפול. ב"כ המאשימה טען כי בית המשפט צריך וחייב לקחת בחשבון את החבלות החמורות שנגרמו למתלונן, את ההשלכות שהוא מתמודד איתן יום יום, וכי לא מדובר רק בפציעות פיזיות אלא גם נפשיות. כמו כן, טען כי הענישה שתוטל צריכה להתחשב גם בעקרון הרתעת הרבים, ועתר להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו באופן מידי, וכי נוכח זאת, נמחק אחיו מכתב האישום, כתב אישום תוקן לקולה באופן ניכר ונחסכה העדת המתלונן ועדים נוספים.

ב"כ הנאשם טען כי בנוסף יש להתחשב בכך שמאז האירוע חלפו למעלה משלוש שנים, הנאשם צעיר, שהשתחרר מהצבא כמה חודשים אחרי האירוע, ללא עבר פלילי, ומאז אינו מעורב בפלילים.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם לקה בשירותו הצבאי בפוסט טראומה, והסיטואציה היוותה טריגר להתפרצות אלימה מצדו, למרות שאינו אדם אלים, וכי העבירה בוצעה באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם או כפעולת נקם.

ב"כ הנאשם טען כי מאז השתלבותו החיובית של הנאשם בטיפול בשירות המבחן, הוא שב וחוזר על הבנתו כי חטא והגיב באופן בלתי מידתי, וכי עבר כברת דרך בטיפול וצפוי עוד להמשיך בו.

ב"כ הנאשם ציין כי כיום הנאשם כבן 24, כל עתידו לפניו, הוא ניסה להתקבל למשטרת ישראל, אך נדחה כל עוד התיק פתוח וכולל הרשעה, אף כי אינו עותר לביטול ההרשעה, אך ציין כי ההליך

המשפטי הנוכחי מהווה משקולת כבדה על יכולתו של הנאשם לפתח את חייו.

ב"כ הנאשם הוסיף כי לאחרונה עבר הנאשם תאונת הדרכים, שבר את המסרק בכף רגלו והוא צפוי לניתוח והליך שיקום.

ב"כ הנאשם ציין כי כתב האישום הוגש כמעט שנתיים אחרי האירוע, הנאשם נעצר למשך מספר ימים, כאשר השהות במעצר טלטלה אותו והיוותה חוויה קשה עבורו, וכן כי הביע הן באוזניו והן בשירות המבחן אמפתיה ואכפתיות כלפי המתלונן, והיה מעוניין להתנצל בפניו.

אשר לתצהיר ולמסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי המתלונן, טען ב"כ הנאשם כי אין אסמכתאות לטענותיו בדבר נזקים עתידיים נמשכים, פיזיים ונפשיים כאחד. עוד הוסיף כי לפי התיעוד הרפואי, המתלונן קיבל טיפול לאחר האירוע ושחרר באותו היום ולא נדרש אשפוז או המשך טיפול בבית החולים.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה אינה תואמת לנסיבות המקרה ולנסיבות האישיות של הנאשם, טען כי מתחם הענישה ההולם מתחיל בעבודות שירות ועד למאסר למשך 15 חודשים, והפנה לפסיקה מטעמו בה בתי המשפט הטילו צו של"צ או מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

ב"כ הנאשם טען כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות התסקיר החיובי והירתמותו להליך הטיפול, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ, לצד פיצוי למתלונן והתחייבות כספית ולחלופין קנס מתון.

הנאשם הביע את צערו וחרטתו על האירוע, וטען כי לאחר שיחלים מהתאונה, הוא מעוניין להמשיך בקבלת הטיפול בשירות המבחן שכן הוא חש שנתרם ממנו.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על עבירה של פגיעה כשעברין מזוין.

עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על סכסוך שכנים שהיה קיים בין הנאשם למתלונן, עקב רעש הנגרם מהאופנועים השייכים לבני משפחת הנאשם. ביום האירוע, ביקש המתלונן מהנאשם ואחיו לחדול מהרעש אותו הקימו בשל התנעת אופנועים. לאחר ויכוח ביניהם, היכה הנאשם פעמיים בראשו של המתלונן באמצעות מוט ברזל אותו החזיק בידו ופצע אותו.

חלקו של המתלון באירוע היה בכך שהדף את הנאשם לאחור, ובתגובה לכך חבל בו הנאשם כמתואר, בהתפרצות אלימה וללא תכנון מוקדם.

טענת הנאשם בשירות המבחן כעולה מהתסקיר לפיה המתלון נכנס לחצרו כשבידו מוט ברזל ולכן חש איום ממשי, אינה מופיעה בעובדות כתב האישום המתוקן, וב"כ הנאשם לא חזר עליה בטיעונו לעונש ועל כן לא אתיחס אליה.

ב"כ הנאשם תלה את ההתפרצות האלימה מצד הנאשם במצבו הנפשי עקב פוסט טראומה, אולם בהעדר קשר ישיר ומוכח בין האירועים, לא אדרש לכך בשלב קביעת מתחם העונש ההולם אלא רק בשלב שעניינו קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלון פציעות בדמות לסרציה שטחית במצח וחתך באפרכסת האוזן בגודל של 5 ס"מ. המתלון נחבש על ידי מתנדבי הצלה והובא לבית החולים על ידי מד"א.

תמונות הפציעה שהוגשו על ידי המאשימה מעידות על חתך משמעותי שנגרם לאפרכסת, אך יש לזכור כי הן צולמו ביום האירוע, בטרם המתלון טופל והחתכים נתפרו. המתלון עצמו צירף תמונות עדכניות יותר, לפיהן אפרכסת אוזנו נראית שלמה ותקינה, אך ניתן להבחין בצלקות כתוצאה מתפירת החתך על גבי האפרכסת ומאחורי האוזן.

ממכתב השחרור של המתלון מבית החולים עולה כי פרט לפציעות האמורות הוא לא התלון באותו מועד על חבלות נוספות. החתכים נתפרו, המתלון שוחרר עוד באותו יום והומלץ על 3 ימי מנוחה בבית, טיפול אנטיביוטי ומשככי כאבים לפי הצורך. יום למחרת האירוע, פנה המתלון שוב לחדר המיון, בשל כאבים בעורף ונמצאה נפיחות קלה ושטף דם. המתלון שוחרר למעקב הרופא המטפל וקיבל 4 ימי מחלה.

כן צירף המתלון סיכומי ביקור אצל פסיכיאטר, אליו פנה לראשונה כשנה לאחר האירוע וחזר לביקורי מעקב. המתלון התלון על דחפים תוקפניים וקשיים רגשיים, והומלץ על טיפול תרופתי נגד חרדה ופסיכותרפיה. בנוסף, המתלון צירף סיכום טיפול במכון פיזיותרפיה, שם טופל על רקע כאבים במפרק הלסת.

לפי תצהיר המתלון, האירוע מושא כתב האישום היה טראומטי עבורו, מאז הוא חווה קשיים בתפקוד, קשיי שינה וכאבים בלסת, ומטופל במרפאת כאב ובטיפול נפשי.

לאור העובדה שהנאשם היכה את המתלון בראשו, הנזק הפיזי הפוטנציאלי היה עלול להיות אף חמור מזה שנגרם בפועל.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם זכותו של כל אדם לחיים, לכבוד, לביטחון

אישי ולשלמות הגוף והנפש.

לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית ומוחשית, הואיל והנאשם נהג באלימות קשה כלפי המתלונן, לאור יום, בנוכחות שכנים נוספים, תוך שחבט בראשו במוט ברזל ופצע אותו.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי עבירות אלימות במרחב הציבורי הפכו לנפוצות בחברה הישראלית וכי על בתי המשפט להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלו, על מנת להעביר לעבריינים עצמם ולכלל הציבור מסר ברור וחד משמעי, לפיו אין מקום להשתמש בכוח הזרוע (ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.2011)). עוד נפסק כי האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה בעבירות אלו גובר, בדרך כלל, על הנסיבות האישיות של הנאשם.

עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד על קשת ענישה רחבה במקרים בהם מדובר בעבירות אלימות, המתחשבת בנסיבות המעשים ובמדרג חומרתם.

המחוקק קבע כי העונש בגין עבירת פציעה יעמוד על עד 3 שנות מאסר, וכשהעבירה מבוצעת באמצעות נשק קר, יוכפל העונש, כלומר, יעמוד על עד 6 שנות מאסר, ומכאן נלמדת החומרה אותה מייחס המחוקק לעבירה זו.

באופן כללי ניתן להיווכח כי מדיניות הענישה בעבירה של פציעה שבוצעה תוך שימוש בנשק קר, כדוגמת מוט, אבן או בקבוק זכוכית, היא מחמירה וכוללת על פי רוב עונשי מאסר. מתחם העונש ההולם משתנה ונקבע בכל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, בין היתר, תכנון מוקדם או העדרו, חלקו של הנאשם באירוע, התנהלותו של נפגע העבירה באירוע, סוג הנשק הקר בו נעשה שימוש, מידת הנזק שנגרם לנפגע העבירה וכיו"ב.

עוד אציין כי מגמת הפסיקה בשנים האחרונות היא להחמרת הענישה בעבירות אלימות - ראו והשוו: רע"פ 6817/22 **פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.2022); רע"פ 3230/21 **עדילה נ' מדינת ישראל** (13.5.2021); רע"פ 5955/23 **בן שמשון נ' מדינת ישראל** (14.8.2023) וכן רע"פ 3682/22 **גולן נ' מדינת ישראל** (2.6.2022).

לשם קביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלפניי, נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים וכן עיינתי בפסיקה נוספת, תוך ביצוע ההבחנות הנדרשות בין המקרה שלפניי למקרים האחרים לקולה ולחומרה.

בעיקר נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, ובשים לב לסוג הנשק הקר, אופן השימוש שנעשה בו על ידי הנאשם והפציעה שנגרמה למתלונן.

בשים לב לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות בביצוע

העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

הצדדים היו חלוקים ביניהם בשאלה האם יש מקום לחרוג לקולה בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום אם לאו. בעוד שב"כ המאשימה סבר כי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות מצדיקות את קביעת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה לו עתר, ב"כ הנאשם סבר כי יש לחרוג לקולה מהמתחם ועתר לאמץ את הענישה השיקומית שגיבש שירות המבחן.

לצורך הכרעה במחלוקת זו נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעיקר למפורט להלן וכן לעמדת הפסיקה בסוגיה.

הנאשם צעיר, בעת ביצוע העבירה היה בן כ-20.5 בלבד.

זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, הוא הורתע מההליך המשפטי, ומאז האירוע חלפה תקופה של למעלה משלוש שנים ולא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה, אמפתיה למתלונן ואף רצון לפצותו על נזקיו.

הנאשם הביע נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן, בחודש ינואר האחרון שולב בקבוצה טיפולית, ושירות המבחן התרשם מהפחתה בסיכון במצבו של הנאשם, בכפוף להמשך השתתפותו בטיפול.

בנוסף לכך, יש להתחשב באירוע הטרומטי שעבר הנאשם בעת שירותו הצבאי והשפעתו עליו.

בסעיף 40 לחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, נקבע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ולגזור את עונשו של נאשם בהתאם לשיקולי שיקומו, אם מצא כי **"הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**.

ב-ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) נקבע כי סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום תהא מוצדקת רק במקרים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים. לשם הערכת סיכויי השיקום יש לשקול שלל שיקולים, ביניהם המוטיבציה שהפגין הנאשם לקבלת טיפול, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים ואינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ודרכי חשיבתו, הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ראו גם: ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.2022)).

על בית המשפט לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ובין היתר, עליו לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ורק במקרים נדירים, שבהם מתקיימים סיכויי

שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם (ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל (1.7.2019)).

אני סבורה כי יש ללכת לקראת הנאשם ולחרוג במידה מסוימת ממתחם העונש ההולם ולא לשלוח אותו אל מאחורי סורג ובריח. עם זאת, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, לא שוכנעתי מהאמור בתסקירי שירות המבחן ומכלל הנסיבות העומדות לזכות הנאשם לקולה, כי שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם מצדיקים במקרה זה סטייה כה חדה לקולה - הן ממתחם הענישה והן ממדיניות הענישה הנוהגת כפי שהמליץ שירות המבחן.

האיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, מביאני למסקנה כי יש להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שלא לתקופה המקסימלית, באופן שיאפשר לו לשלב זאת עם קבלת טיפול בשירות המבחן. כן יש להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד מרתיעה ותשלום פיצוי למתלונן.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א) 6 חודשי מאסר אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות ב"מוקד שליחים ראשון לציון", רחוב אליהו נתן 20, ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, במגבלות שנקבעו על ידי הרופא מטעם הממונה על עבודות השירות ועל פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, החל מיום 27.8.2025. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב ביום 27.8.2025 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה לפני המפקח על עבודות השירות במחוז מרכז, יחידת ברקאי - יחידת עבודות שירות, רחוב סלמה 53, תל אביב.

הממונה על עבודות השירות מתבקש להתחשב בכך שהנאשם נמצא בטיפול בשירות המבחן ולאפשר לו לצאת לפגישות הטיפוליות.

ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד) הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, נוסף לעונש שנגזר עליו.

ה) פיצוי בסך 6,000 ₪ למתלונן, ד', עד תביעה 23, אשר ישולם לא יאוחר מיום 1.9.2025.

המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים את פרטי המתלונן הנדרשים לצורך ביצוע התשלום.

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום, י"ג תמוז תשפ"ה, 09 יולי 2025, במעמד הצדדים.